

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายของรัฐบาลกับการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้น เป็นการทดสอบเพื่อดูว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจนั้น มีผลทำให้การใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด และในทางกลับกันการใช้จ่ายของรัฐบาลที่เพิ่มสูงขึ้นนั้น ส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจหรือไม่ เพื่อที่จะสามารถนำผลการทดสอบไปกำหนดแนวทางในการดำเนินนโยบายต่อไปในอนาคต โดยใช้ข้อมูลทศวรรษจาก International Financial Statistics (IFS-CD ROM) ของ International Monetary Fund (IMF) ซึ่งเป็นข้อมูลรายปี ซึ่งประกอบไปด้วย การใช้จ่ายของรัฐบาลที่เป็นตัวเงิน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เป็นตัวเงิน และจำนวนประชากรของประเทศ มาศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายของรัฐบาลกับการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว

โดยได้ทำการทดสอบหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 รูปแบบ คือ ระหว่างการใช้จ่ายของรัฐบาลกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และ ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อคน ในรูปของ natural logarithm โดยได้ทดสอบตัวแปรดังกล่าวทั้งสองทิศทาง ขั้นตอนแรกได้ทดสอบ unit root โดยใช้วิธี Augmented Dickey Fuller เพื่อดูว่าข้อมูลที่น่ามาศึกษานั้นมีความนิ่งหรือไม่ จากนั้นประยุกต์ใช้เทคนิคโคอินทิเกรชัน (Cointegration) เพื่อดูความสัมพันธ์ในระยะยาว เมื่อพบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระยะยาวแล้วก็มาทดสอบตามแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรกชัน (Error Correction Mechanism) เพื่อดูการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพ สุดท้ายทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล (Granger Causality) ว่าตัวแปรใดเป็นตัวกำหนดตัวแปรอีกตัวหนึ่ง

จากการทดสอบ unit root โดยใช้วิธี Augmented Dickey Fuller ของข้อมูลทั้ง 4 ตัวแปร คือ การใช้จ่ายของรัฐบาล ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สัดส่วนการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อคน พบว่าข้อมูลที่นำมาทดสอบมีความไม่นิ่ง (Non-stationary) และมีลักษณะข้อมูลแบบ I(1) ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 จากนั้นทดสอบความสัมพันธ์ในระยะสั้นและระยะยาว พบว่าการใช้จ่ายของรัฐบาลและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระยะสั้น และมีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวทั้งสองทิศทางด้วยเช่นกัน ในส่วนของการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล

พบว่า ผลผลิตกันท์มวลรวมภายในประเทศและการใช้จ่ายของรัฐบาลมีความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผล ทั้งสองทิศทาง

สำหรับสัดส่วนการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อคนนั้น พบว่าทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระยะสั้น และมีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวในทิศทางเดียว การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลพบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อคนและสัดส่วนการใช้จ่ายของรัฐบาลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ที่มีความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลทั้งสองทิศทาง

5.2 ข้อเสนอแนะ

เมื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นสาเหตุของการเพิ่มขึ้นของการใช้จ่ายของรัฐบาล แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้เพิ่มขึ้น ทั้งในด้านสาธารณูปโภค การบริการของรัฐบาล รวมถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อที่จะสามารถรองรับกับความต้องการที่เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในทางกลับกัน แสดงให้เห็นว่าหลายโครงการของรัฐในอดีตที่ทุ่มงบประมาณลงไปนั้น ก็มีผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ นั่นหมายความว่า การใช้จ่ายของรัฐบาลมีบทบาทในการช่วยการขยายตัวทางเศรษฐกิจค่อนข้างมาก

ในส่วนของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายของรัฐบาล และการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้น ควรจะมีการแบ่งรายละเอียดในส่วนของการใช้จ่ายของรัฐบาล คือ ด้านบริหารและรักษาความสงบภายใน ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านสวัสดิการและประกันสังคม ด้านการเคหะและชุมชน ด้านพลังงาน ด้านเหมืองแร่อุตสาหกรรมและก่อสร้าง ด้านขนส่งและสื่อสาร ด้านเกษตร ป่าไม้ และประมง และด้านการป้องกันประเทศ นอกจากนี้ควรจะมีการทดสอบหาความสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อที่จะได้ทราบถึงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

สำหรับในการศึกษาครั้งต่อไปนั้น ในส่วนของการวิเคราะห์ความเป็นเหตุเป็นผล เป็นการวิเคราะห์โดยอาศัยค่า F-statistic และไม่มีทางเลือก lag ที่เหมาะสม ถ้าในอนาคตมีการพัฒนาระบบโปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีวิธีการเลือก lag ที่เหมาะสมกว่านี้ อาจจะทำให้ผลการทดสอบชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น สำหรับการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ในระยะสั้น อาจจะทำการวิเคราะห์ตามแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรชันเพิ่มเติม เพื่อให้ผลการศึกษามีความละเอียดมากขึ้น นอกจากนี้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทดสอบความสัมพันธ์ โดยวิธีการของ Engle and Granger ซึ่งยังมีข้อจำกัด นั่นคือ สามารถทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่มี 2 ตัวแปร แต่ในความเป็นจริงนั้นการประมาณค่าสมการ

ถดถอยทางเศรษฐศาสตร์นั้นส่วนใหญ่แล้ว ตัวแปรที่พิจารณามักจะมีมากกว่า 2 ตัวแปร ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาโดยวิธีการแบบ Johansen และเปรียบเทียบผลที่ได้เพื่อให้ผลของการศึกษามีความชัดเจนมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved